

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In quo hæreses & mores Pelagij contra naturæ humanæ sanitatem,
ægritudinem & medicinam ex S. Augustino recensentur ac refutantur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

17. De statu nascentium. Omne malum ab eo removent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13650

negabant, quasi naturæ ipsius sub earum pondere gementis, voces velut maris fremitum possint vel negando tollere vel clamando superare. Constans enim eorum vox fuit: Parvulus nec in anima nec in carne ullum habet malum: unde pervicaciæ eorum obstitens Augustinus: *Profecto istas omnibus apertas a parvulis incipientes humana vitæ miseras, cum suis deceptoribus non negaves, sed inde in eas collapsa sit nostræ a natura cum Catholicis doctoribus diceres. Et irrudens stultam illam negandi res apertissimas pervicaciæ, hæc autem mala parvulorum, inquit, non ea quæ habere negatur a vobis, sed quæ perpeti cernuntur*

Lib. 1. oper. imperf. cont. Jul. f. 28.

Ibid. f. 96.

Lib. 3. cont. Jul. c. 3.

ab omnibus nobis, tu prætermittis omnino nec respicis: ex patris tibi viri discretissimi & exercitæ ingenium ac linguam tuam in laude nature. Negabant igitur miseras illas parvulorum, non quasi nullo earum sensu eos tangi dicerent, quod ipsa experientia convincente fateri cogebantur, sed quod eas perinde ut mortem omnium miseriarum terribilissimam, non esse mala et supra diximus, sed neutra vel adïaphora, cum Stoicis sentirent. Quo sensu Augustinus dixit humanam naturam habere Pelagianos malorum suorum negatores.

Lib. 4. ad Bonif. 4.

Synopsis de prædictis defectibus.

CAPUT XVI.

PORRO de omnibus illis quos recensimus humanæ naturæ defectibus ac vulneribus definitiva eorum sententia fuit: *quod peccatum Adæ ipsius solum laeserit & non genus humanum. Nam quamquam post Pelagij in Palestina Synodo damnationem aliquam generis humani laesionem Adæ peccato factam esse faterentur, ea tamen imitationis dumtaxat, non propriæ actionis in sensu eorum fuit. Quam pestilentissimam opinionem inde potissimum vel hauserant vel persuadere nitentur, quod nulli illorum vulnere Christi baptismus & gratia in ista vita mœretur. Auci eorum de morte ratiocinationem: Si primi hominis peccato factum est ut moreremur: Christi adventu feret ut credentes in eum non morerentur. Et addunt quasi rationem: Neque enim prævaricatoris transgressio plus nobis nocuit, quam incarnationis vel redemptionis profuit salvatoris. Sed exteris viribus hoc agit instantissime Iulianus: Si Adam præter voluntatis opera ipsius natura instituta subvertit, nihil debuit magis Christus quam ea quæ ab illo fuerant elisa reparare. his videlicet vestigijs, quibus ille subruerat, id est, & in nuptijs baptizatorum neutquam sentiretur libido, nec eodem modo quo etiam ceterarum gentium genitalia moverentur, recederet postremo post domini gratiæ coeuntium pudor, nec iret per membra quævis imitatio nec pateretur sensu severa dilectio, liberum postremo baptizatis redderetur arbitrium; imo genus nec mortales qui sacra-*

Lib. de gestis Pelag. c. 1. & ult.

Lib. contra Jul. c. 5.

Lib. 2. de peccat. & remissio. 33.

Lib. 3. oper. imperf. cont. Jul. f. 292. & seq.

mentis imbuuntur esse deberent. Si enim pagnat mediat a cum vivere, & mors peccato dicitur accidisse ablationem mortis an otio peccati dicitur, & c. Et infra perficiens argumenti cursum: Ver. nihil horum quæ diximus, baptizatorum cessat evenire corporibus. Non potest autem aliter, id est, nisi adhibuisse quam vis in educta mori, & v. r. r. confutandum tibi est, aut illa quæ prius enunciarimus accidisse peccato, & idæo nec vulnere fuisse naturæ ac constat ratio gratiæ, per quam manifestum est illi de sui ordinis morte non esse: aut certe negandum in mysterijs Christi, quæque esse medicina qui de tot secundum rem r. v. ne unum quidem sanare poterit. Et breviter glomeratimque alibi: Si aliquid in moribus genitalium, in sensibus coeuntium, in obscenitate membrorum, in infelicitate naturæ, tum antiquum crimen effecerat, immutationem horum quæ diximus, remedia contulissent, aliqui grande et stimulum imbecilla ætate, nihil nec profutura, nec locum ægritudine invenisse, & languentibus, everisque naturalibus, inexta fomenta voluntatibus admovisse. Vbi sub infelicitate naturæ, eorum, quam ita in sensu Augustini non suo nuncupat, omnes reliquas sive mortis sive corporalium ægritudinum atque afflictionum, sive animi perturbationum miserias, cum quibus omnes obnoxij nascimur, comprehendit. Et hæc de vulneribus quæ naturæ humanæ negant per peccatum Adami esse inflicta sufficiant.

f. 344.

De statu nascentium. Omne malum ab eo remouent.

CAPUT XVII.

NON c paucis tangendum, in quo statu parvulos ex Adamo nasci putent. Solemnis Pelagianis consuetudo fuit, parvulorum integritatem magnificis elogijs prædicare, quibus vel mala ab eis tollerent, vel bona tribuerent; eaque sive naturæ, sive morum. De singulis aliquid delibandum est.

Ex eadem massa omnes creatos esse parvulos libentissime confitentur, hoc enim veluti scuto se protegunt, contra illam divinæ prædestinationis discretionem, ex qua necessario duas hominum massas sive naturas unam bonam alteram malam in Catholicorum opinione sequi credunt, quarum alteri salus, alteri damnatio ex necessitate deberetur. Hinc illa eorum apud Augustinum obiectio, unumquod ergo hominum natura due sunt? contra quos alibi idem

lib. de dono perf. c. 8. Lib. 1. oper. imperf. f. 195.

Lib. de dono perf. c. 8. Lib. 1. oper. imperf. f. 195.

idem: quorum certe omnium (parvulorum)
 unam esse mal. n. non p. testis negare. quatenus liber eam
 putetur.

Primo igitur ab hac massa parvulorum re-
 movent omne omnino malum live corpus live
 animam spectans, live culpam quae in alicujus
 peccati translatione consistit, live penam. De
 peccati malo quae n. oris est anima, quo eos in
 Adamo perisse n. gant jam supra satis dixi-
 mus. Vnde Augustinus: sed vos egregy Chri-
 stiani respondete Christo: si quis perierit quare,
 & salvari velit, ad patrem non venisti. De atri-
 tudine quae ad operandum ceuque facit sic
 istum Augustinus: Gemine quo tenet & pro
 matre parit atque alipuit, ut omnia sicut d-
 eum p. dicit, & non tenet, eum tenet, per eum
 saluum sicut p. dicit, non in peccato est. Quo-
 modum enim in facie, ut inna est, ita dicit, pe-
 catus quippe seculum, ut inna est, non possunt
 Quamquam in sub-gecans non sine aliquan-
 do etiam inna in peccato, & per hanc
 causa intelligatur, p. xia id est episcopus, & ylla
 origina peccati est, ut inna sit, ut inna do-
 ad orationem Christi, & inna est, ut inna do-
 ad orationem Christi, & inna est, ut inna do-
 ad orationem Christi, & inna est, ut inna do-
 ad orationem Christi, & inna est, ut inna do-
 ad orationem Christi, & inna est, ut inna do-

alibi: Ex quibus necessario conficitur necessissime Lib. 2. f. 225
 defendere neminem cum peccato nasci, & Deum reos
 non posse iudicare nascentes & antevolutus pro-
 prie usum, mixtam (id est innocentem) in uno-
 quoque natura. In cuius commendationem
 naturalis innocentia, ut ipse loquitur parvulos
 predicare solet, & vocare novos homines, & rube
 opus Dei, quod tantae puritati esse statuit ut nec
 in corpore nec in anima ipsi Christo cedat.
 In 10. inquit Augusti, ut nulla sit caro peccati: ne
 hoc sit & Christi. Varius meos coram profu-
 tar in libris Augustini ad Bonifacium, ubi
 cum dicerent Christo in hominem nulla macula
 peccati fuisse reserum quo cum attine, ad eius in-
 ferant, interpretem impunitis illius aegros
 Augustinus, subiicit: quia ne eius carnis ad omni
 peccati contagione reserum non excellit, pr. p.
 & ratura singulari sicut in homine natura q. a om-
 nibus est, nisi infantibus a se est. Et alibi: hie Pel-
 gaus carnis in is infantis carni Christi comparat
 apparet. Et spectat quoque quod de anima
 origine plurimique quationem ingerit, ut si
 anime Christi, coequat molentis omnis a anima par-
 vulorum. Contra quas impias comp. rationes
 Pelagianis proprias sic Augustinus intonat:
 Quisquis carnem Christi ita carni comparat, ut cen-
 trum hominum carnis, ut asserat, ut in esse
 pr. raturae aequalis deo, hanc hanc invenitur. Ex
 his ergo intelligi potest alterius cui idam cog-
 natus Pelagianis sensus quo Celestius dicere
 solitus erat: Quoniam neque per mortem vel pra-
 varicati n. in Ade, omne genus hominum moritur:
 neque per resurrectionem Christi omne genus homi-
 num resurgat. Reluctatio enim illa intelligi-
 tur quae non mortem tantum corporis sed etiam
 anime quod est peccatum absorbet. Illa
 quippe respondet morti & pravaricationi
 Ade qua praecesserat. Cujus dogmatis Pel-
 lagiani ratio est, quia sicut neminem Ade
 peccato putabant morte corporis mori, ita nec
 opus esse Christi gratia vel resurrectione re-
 surgere, sed utrumque accidere per naturam.
 Anima vero non nisi peccato moritur, quo
 quandoquidem omnes parvuli carent, & adul-
 ti per naturam aut legem possunt carere si ve-
 lint, periculum est neque per resurrectionem
 Christi quantum ad animam omne genus hominum
 resurgere.

Lib. 2. de
 sup.
 Lib. de natu-
 ra & g. dicit
 c. 205.
 107.
 Lib. 1. de pe-
 c. merito & re-
 miss. s. 18.
 Lib. 1. cont.
 Lib. oper.
 imper. f. 27.
 Ibid. f. 18.
 Lib. 1. cont.
 Lib. 4.
 Lib. 3. cont.
 Lib. 4.
 Lib. 1. op.
 imper. f. 45.
 Lib. f. 43.

Lib. 2. f. 254.
 Ibid. f. 240.
 c. 113.
 Lib. 5. cont.
 Lib. c. 15.
 Lib. 4. ad
 Bonifacium
 Ibid. & in-
 p. raturae
 Serm. 31. de
 res. Apostoli
 c. 8.
 Aug. ibid.
 c. 2.
 Lib. 5. cont.
 Lib. 4. 15.
 Lib. de gestis
 Pelag. c. 12

Multis titulis naturam parvulorum ornant,
 imò felicitatem tribuunt.

CAPVT XVIII.

Sed parum est Pelagianis à parvulo-
 rum carne atque anima fordes omnes,
 atque omnia sultulisse mala, nisi etiam
 in eos cornu copia bonorum ac felici-
 tatis effunderent. Nam quamvis quantum ad
 intelligentiam spectat, neque a scientiam eis ne-
 que conscientiam tribuant, illam tamen esse big-

A novitiam sine malitia, & proinde neque e pur-
 gandum quasi esset malum, sed etiam à simplici-
 tati naturali bonum imo e iustitiam esse delirant.
 Quantum ad voluntatem seu illam rationalis
 animae partem qua bonos vel malos etiam
 parvulos dicimus, ipsi eos quasi in medio per-
 fecte collocant, ut neque iusti sint neque iusti
 seu pac-

a Lib. 5. cont.
 Lib. 1. c. 2
 eor. lib. oper.
 imper. f. 45
 b Aut. 99. 708
 c novi Test
 p. 1. 98.

c Lib. 1. de
 p. c. merito.
 c. 36.
 d Aut. 99. 708
 e novi Test
 loc. cit.
 Aug. lib. 1.
 oper. imper.
 f. 51.
 f Lib. 3. cont.
 lib. c. 19.
 g Lib. 1. de
 p. c. merito.
 c. 19. & 3. con
 Lib. 4. 19.

